

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010024
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8419010024.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.11.2020, v trestnej veci proti obžalovanému Y. V. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/8/2019 zo dňa 01.06.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému Y. V., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom
RQ. XX/XX, L., C..
W., vo väzbe od 10.09.2018 do
16.11.2018, t. č. vo výkone trestu odňatia
slobody v ÚVTOS Košice - Šaca,

za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 2 písm. b) Tr. zákona, pre ktorý bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/8/2019 zo dňa 09.09.2019,

u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu **z a r a d u j e** do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému Y. V. pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 7T/8/2019 - 197 zo dňa 09.09.2019 podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona a § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona, ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona mu uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, teda proti výroku o treste, podali ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, odvolanie tak obžalovaný, ako aj, a to v neprospech obžalovaného, okresný prokurátor. Odvolania boli následne aj písomne odôvodnené.

Okresný prokurátor v dôvodoch odvolania uvádza, že s rozhodnutím okresného súdu o uložení trestu nie je možné súhlasiť, pretože s prihliadnutím na zásady ukladania trestov uvedené najmä v § 34 ods. 4 Tr. zákona mal byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody v hornej polovici zákonnej trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu je veľmi dôležité hodnotiť osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a to najmä preto, aby trest, ktorý je páchatel'ovi ukladaný, odrážal v sebe najmä jeho minulosť z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem, jeho povinností, ale najmä jeho vývoj z hľadiska páchania trestnej činnosti. Je potrebné zohľadniť predovšetkým to, že obžalovaný bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/37/2018 zo dňa 21.06.2018 a to za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Prevažná časť odsúdení sa týka násilnej trestnej činnosti, zároveň ide o špeciálneho recidivistu. Doposiaľ bol dvakrát postihnutý za priestupok, naposledy 08.12.2017 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., za čo mu bolo uložené pokarhanie. Z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne až negatívne. Skutku sa mal dopustiť voči svojej matke po tom, ako mu bol uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 16.03.2018 zo zdravotných dôvodov prerušený výkon trestu odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/97/2009. Po prerušení výkonu trestu sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, za akú bol v tomto výkone trestu odňatia slobody a to v relatívne krátkom časovom intervale čo svedčí o tom, že doposiaľ vykonaný trest absolútne nevedol k náprave obžalovaného a k zmene postoja k dodržiavaniu jednotlivých spoločenských noriem a povinností. V prípade obžalovaného ide o recidivistu s absolútnou intoleranciou voči právnym normám a právam ostatných. Od páchania trestnej činnosti ho neodradila ani prítomnosť súrodencov. Pri uplatnení zásady individualizácie trestu má za to, že na základe uvedeného mu bolo potrebné trest uložiť pri hornej polovici zákonnej trestnej sadzby, teda minimálne 21 mesiacov a viac, pričom za optimálny považuje trest v rozmedzí 26 až 36 mesiacov. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol, zároveň aby odvolanie obžalovaného zamietol.

Obžalovaný v odôvodnení odvolania, ktoré podal sám, uvádza v prvom rade, že svoje konanie veľmi úprimne ľutuje, nakoľko sa to stalo počas prerušenia výkonu trestu, bol v zlej psychickej situácii, keďže mu bola diagnostikovaná onkologická choroba na ktorú sa lieči doteraz. V súčasnej dobe vykonáva 48 mesačný trest odňatia slobody, počas neho si veľmi veľa vecí uvedomil, že chce viesť riadny život so svojou najbližšou rodinou. Preukázal nápravu, keďže si počas výkonu trestu riadne plnil povinnosti a obmedzenia. Taktiež poukazuje na skutočnosť, že jeho matka, teda poškodená, napísala na okresný súd list s tým, že si nepraje, aby bol akokoľvek potrestaný. Naozaj svoje konanie ľutuje a má za to, že 48 mesiacov je dostatočne dlhá doba na nápravu, preto žiada krajský súd, aby jeho odvolanie riadne zvážil a zmenil nepodmienečné odsúdenie na podmienené s najvyššou dobou odkladu, kde by mal záruku a čas, aby zistil, že žije normálny rodinný život.

V dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu uvádza, že rozsudok považuje za nesprávny v časti výroku, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody hlavne v tom, že uvedený trest je podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku neprimeraný. Domnieva sa, že súd mohol obžalovanému po jeho vyhlásení viny uložiť vzhľadom na okolnosti celého prípadu prísny výchovný trest za použitia § 39 Tr. zákona, resp. nižší nepodmienečný trest odňatia slobody. Poukázal na ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zákona, teda okolnosti, na ktoré je potrebné prihliadať pri určovaní druhu a výmeru trestu, ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4To/2/2013 zo dňa 16.04.2013, ktorý sa vo svojom odôvodnení podrobne zaoberal primeranosťou trestu a v rámci toho uviedol, že pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu uplatňuje princíp proporcionality vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionality medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom, pričom nevyhnutnosť rešpektovania tohto princípu zdôrazňuje aj pri zásahoch do práv chránených dohovorom majúcich podobu trestných sankcií. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca stanovuje súdu

isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu ponecháva dostatočný priestor na individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest a osobitne trest odňatia slobody ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. V takom prípade je dobré, že páchatel považuje trest za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve právneho štátu nie je trest sám o sebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode a následkom, ktoré páchatel trestným činom spôsobil a nemá páchatelovi spôsobiť zbytočné útrapy. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Z uvedených dôvodov uloženie nepodmienečného trestu v trvaní 20 mesiacov je neodôvodnené a neprimerane prísne, spravodlivejším a postačujúcim by bol v danom prípade trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v napadnutej časti tak, že obžalovanému uloží prísnejší podmienený trest odňatia slobody.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 a dospel k záveru, že odvolacie námietky odvolateľov v podstate dôvodné nie sú, aj keď na ich podklade považoval krajský súd za potrebné opraviť chyby, ktoré vo výroku rozsudku zistil.

V posudzovanej trestnej veci už predtým prvostupňový súd raz rozhodoval, a to rozsudkom zo dňa 09.09.2019, ktorým obžalovaného uznal za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, a to na tom skutkovom základe, že

- dňa 10.09.2018 v čase od 16.00 hod. do cca 18.30 hod., v rodinnom dome s popisným číslom XX/XX na ulici G. P. C. L., C. W., po predchádzajúcom požití alkoholu a po predchádzajúcom konflikte, prišiel do kuchyne v časti domu jeho matky T. V., kde sa nachádzala jeho matka T. V., vyvrátil na ňu kuchynský stôl, potom prišiel k nej, pričom ho od seba odsotila preč a zo strachu utiekla von na dvor, po chvíli sa ale T. V. vrátila späť do kuchyne, kde ju chcel obžalovaný opäť fyzicky napadnúť, ale v tom ho zachytili tam prítomné Ž. V. H. J. R.Á., a spoločne ho vytlačili von z kuchyne a zamkli dvere, následne obžalovaný začal búchať na okná a opakovane kričal, že svoju matku T. V. zabije, vulgárne jej nadával, následne rozbil sklenené dvere na chodbe, na čo T. V. zo strachu zavolała na políciu, prešla ešte do svojej izby a tam sa zamkla, pričom agresívne správanie obžalovaného má trvať od marca 2018 od kedy ho prepustili z väzenia, pravidelne má užívať alkoholické nápoje, kde po ich požití je agresívny voči svojej matke, vulgárne jej nadáva a toto jeho správanie sa postupne stupňuje, na základe čoho vzbudil u svojej matky T. V. dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za to obžalovanému podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a súčasne mu podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, ale len proti výroku o treste, ako aj na základe odvolania obžalovaného takisto len proti výroku o treste potom následne krajský súd uznesením sp. zn. 1To/55/2019 zo dňa 10.12.2019 podľa § 3211 ods. 1 písm. b), c) ods. 2 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Keďže napadnutý rozsudok zo dňa 09.09.2019 bol zrušený len vo výroku o treste, znamená to, že výrok o vine ako aj výrok o ochrannom opatrení (teda uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou) zostal právoplatným a o žiadnom z týchto výrokov už nebolo možné znovu rozhodovať.

Po zrušení napadnutej časti rozsudku prvostupňový súd v zmysle pokynov krajského súdu dokazovanie doplnil. To, ktoré dôkazy konkrétne vykonal, vyplýva obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní ale aj odôvodnenia napadnutého rozsudku v ktorom okresný súd skutočne podrobne rozviedol dôkazy, ktoré boli vykonané, ale aj konkrétne skutočnosti, ktoré z jednotlivito vykonaných dôkazov vyplývali. V tomto smere je rozhodnutie prvostupňového súdu správne, podrobné a úplné, je v súlade s obsahom vykonaných dôkazov, a preto nepovažuje krajský súd za potrebné uvedené skutočnosti opakovať, dôvody napadnutého rozsudku si osvojuje a poukazuje na ne.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd sa pri rozhodovaní o treste riadil zásadami ukladania trestov upravenými v § 34 Tr. zákona, z ktorých je potrebné poukázať najmä na ustanovenie § 34 ods. 1 a § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní dôsledne vyhodnotil a prihliadal na ne. Je potrebné súhlasiť s jeho záverom, že vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti, okolnosti jej spáchania i skutočnosť, že sa súdeného trestného činu dopustil i napriek tomu, že už v minulosti opakovane na neho bolo prostriedkami trestnej represie pôsobené a odsúdený bol aj za rovnakú trestnú činnosť ako v danom prípade, ba dokonca súdený trestný čin spáchal v čase, keď mu bol prerušený výkon trestu odňatia slobody uložený mu za rovnaký trestný čin, skutočne neprichádza do úvahy uloženie iného druhu trestu, než nepodmienečného trestu odňatia slobody, teda ani trestu odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu tak, ako sa toho obžalovaný svojím odvolaním domáha.

Pri ukladaní trestu prvostupňový súd správne vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby vo výmere od 6 mesiacov do 3 rokov, keďže vzhľadom na správne zistenú jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť a ich pomer, nebolo potrebné uvedenú trestnú sadzbu upravovať v zmysle zásad uvedených v § 38 Tr. zákona. Trest, ktorý obžalovanému uložil vo výmere 20 mesiacov, čiže blízko polovice ustanovenej trestnej sadzby považuje aj krajský súd vzhľadom na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, okolnosť, že urobil vyhlásenie o vine i jeho zdravotný stav za primeraný, trest, ktorým bude splnený účel testu sledovaný zákonom, čiže v tomto smere nepovažuje za dôvodné ani odvolanie prokurátora.

Pokiaľ napriek uvedeným skutočnostiam krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol, bolo to jednak vzhľadom na potrebu úpravy samotného výroku rozsudku tak, aby priamo z neho bolo zrejmé, za aký trestný čin je trest ukladaný, keďže prvostupňový súd vo výroku len uviedol, že obžalovanému ukladá trest pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 7T/8/2019 - 197 zo dňa 09.09.2019 (teda nebolo úplne zrejmé za aký konkrétny trestný čin), ale hlavne z dôvodu, že prvostupňový súd opakovane rozhodol vo výroku napadnutého rozsudku o uložení ochranného protialkoholického liečenia, aj keď tento výrok sa stal právoplatným už v rozsudku zo dňa 09.09.2019, kďže uznesením krajského súdu zo dňa 10.12.2019, ako už bolo vyššie uvedené, zrušený nebol.

Z uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda po zrušení napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku obžalovanému sám za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona, za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/8/2019 zo dňa 09.09.2019 uložil pri zistení rovnakej

poľahčujúcej a rovnakej priťažujúcej okolnosti ako súd prvého stupňa (teda okolnosti uvedených v § 36 písm. l) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona) trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

Pre výkon uloženého trestu ho rovnako, ako súd prvého stupňa, zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže pred spáchaním tohto trestného činu už bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.